

18,000 Kr. Disse Forhold bør bringes i Orden paa een Gang, i saa Fald er det muligt, at de kan ordnes til Ærøs Tilfredshed.

Det ærede Medlem fra Valby (Hyller) omtalte en Forskel mellem Pensionsreglerne for Jernbanens og Postvæsenets Tjenestemænd, idet der sikres Jernbanefunktionærer, som kommer til Skade i Jernbanevogne, to Trediedele af Lønningen, medens en Postembedsmand overhovedet først faar Pension efter 10 Aars Forløb. Det er rigtigt, at der er Forskel mellem Postvæsenets og Statsbanernes Pensionsforhold, ogsaa i den Henseende, at Statsbanernes Tjenestemænd lider en Afkortning i deres Løn af 5 pCt. til Pensioneringen, hvilket ikke er Tilfældet for Postvæsenets Funktionærers Vedkommende. Jeg erkender det ønskelige i, at der er fælles Regler for Pensionering af Statens Embedsmænd, og jeg er derfor ked af, at det Lovforslag, som i Fjor blev fremsat om Nedsættelse af en Kommission til Ordning af og Tilvejebringelse af Ensartethed i Statsembedsmændenes Pensionsforhold, ikke blev gennemført. Det havde været en af Vejene til at tilvejebringe Lighed ogsaa paa det Punkt, som det ærede Medlem her har peget paa.

Af Forhold, som ligger udenfor Postvæsenets Omraade, skal jeg omtale nogle enkelte. Det ærede Medlem fra Viborg (Ferdinand Nielsen) dvælede ved Ædrueighedskommissionens Sammensætning, som han var tilfreds med, hvilket kun kan glæde mig, ikke mindst fordi der har været rejst en Del Kritik imod den, hvad man vel maatte vente. Naar denne Kritik er gaaet ud paa, at Erhvervene: Vinhandlere, Beværtere, Ølbryggere og Brændevinsfabrikanter burde have været repræsenterede i Kommissionen, tror jeg ikke, den er berettiget; jeg tror ikke, at en Kommission, hvori der repræsenteres saa afgjort modsatte Synspunkter som dem, der er knyttede til selve Erhvervsdriften, og dem, der udtrykker et almindeligt Samfundssyn paa denne Sag, vilde danne en god Helhed. Derimod har det været min Opfattelse, at Erhvervenes Synspunkter paa den fyldigste Maade burde blive forelagt de uhildede, sagkyndige Mænd, der sidder i Kommissionen, og derigennem videre den samlede Lovgivningsmagt, og derfor tilbød jeg disse Erhverv ikke blot Adgang til at komme til Stede i Kommissionen og udtale sig for den — hvad jeg for øvrigt antager, de aldrig vilde nægte —, men ogsaa en Ret til gennem en særlig af dem

udpeget Mand at fremsætte alle de Oplysninger, som de ønskede fremsat. Med andre Ord, jeg tilbød dem den Stilling, at de ikke blot skulde kunne svare paa, hvad Kommissionen ønskede oplyst, men at deres egne Synspunkter skulde kunne komme frem just paa den Maade og gennem den Mand, de ønskede. De har imidlertid alle svaret Nej herpaa. Jeg tror ikke, de har handlet klogt derved. At Kommissionen vil skaffe sig Oplysninger fra dem, er jeg ikke i Tvivl om, og i en af Skrivelserne erklæres ogsaa Beredvillighed til at give saadanne, men hvorfor man saa vil give Afkald paa en ubetinget Ret og Fordel, forstaar jeg ikke.

Jeg kan maaske oplyse i denne Forbindelse, at da Kommissionen kom til den Anskuelse, at særlig politimæssig Sagkundskab ikke var repræsenteret i Kommissionen paa en saadan Maade, som den maatte ønske, stillede den det Forslag, at Kommissionen skulde suppleres — ikke med et Medlem, der havde en saadan Sagkundskab —, men med en tilforordnet sagkyndig, der kunde give den Svar og fremsætte sine Synspunkter, altsaa just den Stilling, som jeg havde tænkt mig, at Erhvervenes Repræsentanter skulde indtage. Og hvad Erhvervene ikke ønskede, ansaa Politikundskaben ikke som noget, man burde afslaa, og den for sociale Spørgsmaal og Ædrueighedsspørgsmaalet interesserede Politiaassistent, Hr. Hakon Jørgensen, er dernæst udnævnt til „sagkyndig tilforordnet“ ved Kommissionen.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) har drøftet Spørgsmaalet om Indrettelsen af et Statsbogtrykkeri og nogle Forhold, der staar i Forbindelse dermed, saaledes Spørgsmaalet om Statens Papirforbrug. Jeg maa antage, at min højtærede Kollega, der talte før mig, har været inde paa Spørgsmaalet om Papiret. Jeg skal med Hensyn til Statstrykkeriet kun udtale, at Spørgsmaalet har været drøftet i Finanslovkommissionen, som anbefalede Tanken til videre Overvejelse, og allerede i 1912 under det ærede Medlem fra Vornings (Jensen-Sønderup) Bestyrelse af Indenrigsministeriet blev det overdraget Statstidendens Ud giver, Redaktør Maaløe, nærmere at undersøge Betingelserne herfor. Der blev tilvejebragt det Materiale, som ogsaa Finanslovkommissionen havde benyttet, og det viste sig, at der bruges Tryksager for omtrent 1 Mill. Kr. aarlig. Statstidendens Redaktør fremsendte en Indstilling, hvori han stillede sig anbefalende overfor Tanken om et